

“Господи, як добре нам тут бути”

Раніше могли визначити, чи іконописець справді гідний писати образи, саме завдяки іконі Преображення Господнього: якщо художнику вдавалося передати максимально сильно і глибоко «Таворське світло», то його визнавали майстром нерукотворного мистецтва.

Свято Преображення є улюбленим святом ісихастів. Господь явив свою славу трьом учням на горі Тавор, там з'явилися Мойсей та Ілля, там оповила усіх хмара, з якої пролунав голос Отця: «Це є Син Мій Улюблений, — Його слухайтеся!» (Лк. 9, 35). Петру, Якову та Івану було наказано мовчати про Преображення аж до Воскресіння. Мовчанка не порушувала благодаті, яку відчують від Божої Присутності. Багатослів'я ж робить людей розпорошеними, розділеними, неспокійними.

Найбільш вдалим зразком ікони Преображення Господнього і по сьогоднішній день мистецтвознавці вважають образ, який створив відомий російський іконописець-ісихаст Теофан Грек. Ікону відносять до приблизно до 1403 року і написана за візантійськими зразками. . .

Цей образ, як і деяка частина усіх празникових образів, показує тяглість традиції і обітниці Божої — тут з'єднані Старий і Новий Завіти в обличчі Мойсея, Іллі та самого Ісуса Христа і його учнів. У Євангелії від Луки 9, 28-36 описана тайна Преображення, коли Бог явив свою славу, якої злякалися учні. Цей текст і є основою іконографії. Щоправда, інколи Мойсея та Іллю можна побачити на хмарах, які несуть ангели — це на основі апокрифічних текстів.

Центральною постаттю ікони, безперечно, є Ісус Христос, але у майстерній іконі притягує не стільки його постать, скільки світло Божої Слави, яка явилася на Таворі. З Біблії бачимо, що апостолів, які до того бачили Ісуса тілесного, спраглого, втомленого і могли сумніватися у Його Божественній Силі, вразило «таворське світло». Ще зі Старого Завіту знаємо, що людина не може бачити Бога, не зазнавши смерті — настільки сакральним і могутнім є це одкровення. Апостоли ж побачили «найсвітлішу темряву» за життя і повинні були зберігати це в таємниці, що скріплювала їхню віру — у молитовному мовчанні.

Загляньте на сайт: https://risu.ua/ikona-preobrazhennya-gospodnogo-spoglyadannya-zadlya-utverdzhennya-viri_n75701

ЦЬОГО ТИЖНЯ:

понеділок, 24-го серпня День незалежності України: молимося за Україну та за весь український нарід
п'ятниця, 28-го серпня УСПЕННЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

10-а рано Божественна св. Літургія із благословенням цвітів та зілля

ВАШІ ПОЖЕРТВИ: неділя, 16-го серпня: \$520.00

Щиро дякуємо всім жертводавцям!

10th Sunday after Pentecost

1 Cor. 9:2-12; Matthew 18:23-35

“Lord, it is good for us to be here”

The biblical event of the Transfiguration is understood as a manifestation of the Holy Trinity. Jesus appears speaking to Moses and Elijah—who we know from the Hebrew bible, had spoken with God. The Father and Spirit are felt and heard in the breeze. Overwhelmed by the sight of their friend illuminated in light, they recoil in fear and awe. When Christ addresses them, He tells them to get up, and not be afraid. Looking at him, they see their friend. What does this mean for us? We know Christ is God of the Trinity, and we too may feel inclined to cringe in our fear, self-doubt, and unworthiness. Yet in the event of the Transfiguration we see humanity in its fullness, as

it should and can be. Christ is the person, the friend—the human—as we are meant to be. Our Faith guides us to be a Transfigured people, seeing all creation illuminated by Divine light and helping one another shine.

The earliest surviving image of the Transfiguration is from St Catherine's monastery in Sinai, a place which, because of its seclusion, is home to many early icons. In the apse of the catholicon there is a mosaic of the Transfiguration, dating from the middle of the sixth century.

Christ is the centre and focus of the image, his hand held in a blessing, eyes directed at us. His clothes are depicted “white as light” as the Gospel writers describe, and the glory of God overshadowing the scene is shown by the mandorla around his body. From His body, shafts of light are shown striking each of the five others present: to Christ's right, the Prophet Elijah; to His left Moses; scattered about His feet, the Apostles John, Peter, and James. The mosaic captures the drama of the event: the three Apostles on their faces in confusion, whilst Christ stands serenely in the centre above them, flanked by Moses and Elijah, who appear to be blessing Him. All subsequent icons of the Transfiguration vary little from this basic composition.

The mountain on which the Transfiguration took place is identified by St Jerome as Mount Tabor. The mountain plays an important part in divine revelation, as described by Scriptures, and links Moses and Elijah who are miraculously present by Christ's side. Moses ascended Mt Sinai to receive the Ten Commandments and converse with God in a great cloud of divine glory (Ex. 24:12-18; Ex. 33:11-23; 34:4-6,8). Elijah was told to ascend Mt Horeb (probably an alternative name for Sinai) where he heard the voice of God in the “gentle breeze”.

In the Biblical account as well as in icons, these two conversers with God are now shown in conversation with Christ Himself, a clear indication to Jesus' divinity. Icons further interpret their presence, following the words of the Church Fathers, by showing Moses holding a book: representing the Torah. Elijah, in animal skins reminiscent of John the Baptist represents the prophets, while Moses represents the Law. Jesus Christ is the fulfillment of both.

Excerpts from [A Reader's Guide to Orthodox Icons](#). Click on the link for more information on our parish icon.

THIS WEEK in our parish:

Monday, August 24th—Ukraine's independence day: pray for Ukraine and its people

Friday, August 28th—FEAST of the DORMITION OF THE MOTHER OF GOD

10 a.m. Divine Liturgy and blessing of flowers and herbs

YOUR DONATIONS: Sunday, August 16: \$520.00 **Thank you to all our donors for your generosity!**